

Det siger sig selv, at under saadanne spændte finansielle Forhold, som vi desværre leve under i dette Øjeblik, er der ikke hos Administrationen, naar Budgettet skal lægges, nogen stor Tilbøjelighed til at sætte Indtægten for lavt eller Udgiften for højt. Tværtimod, man maa søge at se saa ædrueligt paa Forholdet, som det overhovedet er muligt, for ikke at komme til at spænde Budgettet alt for stærkt og for ikke at komme til at fremsætte et Budget, som ikke svarer til Virkeligheden. Det Forhold, der her er Tale om, er der gjort fuldstændig Rede for i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, jeg skal henvise til Tillæg A., Spalte 455, hvor det hedder: „I øvrigt bemærkes, at man ikke med Nøjagtighed har kunnet fastslaa, hvor stor en Nedgang der vil foranlediges ved de af Kommissionen foreslaaede Begrænsninger af Fribefordringen, og man har derfor indskrænket sig til at opføre det samme Beløb, som er ført til Indtægt i 1910—11, nemlig 430,000 Kr., hvorved der i Virkeligheden er paaregnet en Nedgang paa denne Post, idet der ikke er taget Hensyn til Takstforhøjelsen som Følge af den nye Takstlov; i øvrigt er den nævnte Post efter sin Natur ganske kalkulatorisk, og da et tilsvarende Beløb føres til Udgift under § 2 A. I. B. 6. c., vil en Nedsættelse af Summen ikke faa Indflydelse paa Størrelsen af det beregnede Overskud af Statsbanernes Drift“. Det forekommer mig, at der her er givet fyldestgørende Forklaring med Hensyn til den Postering.

Det ærede Medlem fra Odder (Jacobsen) talte meget varmt Privatbanefunktionærernes Sag i Anledning af det stillede Ændringsforslag om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af forskellige Forhold indenfor Privatbanerne: Forhandlingsretten, Retsplejen, Avancements- og Lønforhold o. s. v., og han udtalte, at hvis dette Forslag blev vedtaget, var det ikke noget Paalæg, der blev givet Ministeren, men det var kun en Bemyndigelse, man gav ham, til at nedsætte en saadan Kommission. Jeg vil dog sige, at hvis dette Forslag blev vedtaget, og Ministeren saa ikke nedsatte Kommissionen, vilde det vistnok blive en stærk Kritik, der kom til at ramme Ministerens syndige Hoved, idet det selvfølgelig har været Forudsætningen, at en saadan Kommission skulde nedsættes, hvis Ændringsforslaget vedtoges. Det ærede Medlem sagde, at naar jeg havde udtalt, at Staten ikke burde gøre Indgreb i de private Virksomheders Selvstyre, saa-

ledes som foreslaaet af de ærede Medlemmer, saa var det kun et Slagord. Nej, det er ikke noget Slagord. Sagen er nemlig den, at vil man gaa til paa den Maade fra Statens Side at gribe ind i private Virksomheders Selvstyre og træffe Bestemmelse om deres Funktionærers Avancements- og Lønforhold o. s. v., saa vil det være et Brud paa det Princip, Folketinget hidtil har fulgt, og det er dette, jeg har modsat mig gennem min Argumentation. Der er blevet sagt om denne, at den ikke var overbevisende. Men hidtil har jeg dog ikke i de Modbemærkninger, der ere blevne fremsatte overfor mig, hørt noget, som kunde afkræfte de Argumenter, jeg fremførte. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), naar han udtalte, at min Stilling til dette Ændringsforslag ikke har noget som helst at bestille med Sympati eller Antipati overfor Privatbanernes Funktionærer. Det har den aldeles ikke. Jeg sætter Pris paa at staa i et godt Forhold ogsaa til Privatbanernes Funktionærer, og jeg tror ogsaa at have givet Eksempler derpaa, idet jeg har søgt at faa Tilslutning til at bevare, indenfor en vis Begrænsning, de Frirejser, som hidtil have været tilstaaede Privatbanernes Funktionærer. Desuden tror jeg at have Lov til at henvise til, at i Tilfælde, hvor man fra Privatbaners Funktionærers og Bestyrelser Side har forlangt at faa Statsbanernes Auditor til at undersøge forskellige Tjenesteforhold, er dette Ønske med god Villie blevet imødekommet fra Administrationens Side. Men det er een Ting, og noget andet er, om man fra Statens Side vilde give sig til at gøre Indgreb i private Virksomheders Ledelse. Det synes jeg ikke vilde være rigtigt, idet det vilde have meget vidtrækkende Konsekvenser.

Det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) spurgte mig, om der var nogen Forbindelse mellem den Bevilling til Funder-Bramminge-Banen, som der findes Forslag om paa Ændringsforslagslisten, og Bibeholdelsen af Køge-Vigerslev-Banen, som jo er udgaaet af Statsbaneloven. Dertil kan jeg kun svare, at da jeg fremsatte dette Forslag for Finansudvalget, nævnedes jeg ikke et Ord om Køge-Vigerslev-Banen. For mig er der ingen Forbindelse, men det kan ikke nægtes, at vedtages dette Forslag, indeholder det selvfølgelig en Forudsætning om, at Funder-Bramminge-Banen vil blive bygget før Køge-Vigerslev-Banen, ellers var der overhovedet slet ingen Mening i at faa Bevillingen frem paa dette Tids-